

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 10 sierpnia 1972 r.

Nr 12

Poz. 99—105

TREŚĆ:

- 99 — Uchwała Nr XVI/101/72 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 22 czerwca 1972 r. o pięcioletnim planie społeczno-gospodarczego rozwoju województwa gdańskiego w latach 1971—1975.
- 100 — Zarządzenie Nr 8/72 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 29 maja 1972 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykazu miejscowości objętych ulgami inwestycyjnymi przysługującymi gospodarstwom rolnym z tytułu położenia na obszarach wielkich melioracji wodnych łąk i pastwisk.
- Uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lęborku:
- 101 — Nr 90/503/72 z dnia 22 maja 1972 r. w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Rozłazino.
- 102 — Nr 90/504/72 z dnia 22 maja 1972 r. w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Łęczyce w gromadzie Łęczyce.
- 103 — Uchwała Nr 300/LXXIV/72 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 26 czerwca 1972 r. w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinnego „Górki” w Tczewie w rejonie ulicy Bartosza Głowackiego wzdłuż drogi E16 na okres do 1980 r.
- 104 — Uchwała Nr 81/417/72 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach z dnia 3 lipca 1972 r. w sprawie ustalenia podwyższonych stawek odszkodowania z tytułu wywłaszczenia gruntów w powiecie kartuskim.
- 105 — Uchwała Nr 89-12/72 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 4 lipca 1972 r. w sprawie zatwierdzenia miejscowych planów szczegółowych zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego w Gdyni.

99

UCHWAŁA Nr XVI/101/72

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 22 czerwca 1972 r.

o pięcioletnim planie społeczno-gospodarczego rozwoju województwa gdańskiego w latach 1971—1975.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 w związku z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst w Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz w wykonaniu uchwały Nr 90/72 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1972 r. o pięcioletnim planie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w latach 1971—1975, Wojewódzka Rada Narodowa — na wniosek Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz po wysłuchaniu dyskusji:

- uznając, że podstawowym celem rozwoju gospodarki w kraju i w województwie gdańskim jest zapewnienie stałego wzrostu poziomu materialnych, socjalnych i kulturalnych warunków życia całego społeczeństwa,
- przyjmując, że realizacja tego celu wymaga dalszego umacniania socjalistycznych stosunków produkcji, rozwijania potencjału ekonomicznego także województwa gdańskiego, usprawnienia procesów gospodarowania,
- stwierdzając, że główne kierunki społeczno-gospodarczego rozwoju kraju i województwa gdańskiego, wytyczone przez VI Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przyjęte w platformie wyborczej Frontu Jedności Narodu zostały przez ogół społeczeństwa Ziemi Gdańskiej zaaprobowane powszechnym udziałem w wyborach do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- uwzględniając dotychczasowe osiągnięcia i rezultaty polityki społeczno-gospodarczej zapoczątkowane w roku 1971 oraz
- stwierdzając, że podstawowe kierunki rozwoju województwa gdańskiego są zgodne z wytycznymi uchwały Nr

90/72 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1972 r. o pięcioletnim planie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w latach 1971—1975, oraz z wytycznymi perspektywicznego planu regionalnego województwa gdańskiego do roku 1985 — uchwała, co następuje:

§ 1.

Uchwała się pięcioletni plan gospodarczy województwa gdańskiego na lata 1971—1975 wyrażony za pomocą podstawowych wskaźników tego planu oraz zadań, wytycznych, założeń i ustaleń zawartych w dalszej części niniejszej uchwały.

§ 2.

I. Podstawowe zadania i kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego

1. Podstawowym zadaniem pięcioletniego planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa gdańskiego w latach 1971—1975 jest realizacja celów wyznaczonych przez VI Zjazd Partii, a w szczególności:
 - zapewnienie wszechstronnego rozwoju społeczeństwa Ziemi Gdańskiej ze szczególnym uwzględnieniem poprawy jego poziomu życiowego, socjalnego i kulturalnego,
 - osiągnięcie wydatnego wzrostu pieniężnych dochodów ludności poprzez zwiększenie płac realnych pracowników zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej i dochodów realnych ludności rolniczej przeznaczonych na konsumpcję,
 - zapewnienie pełnego, racjonalnego zatrudnienia dla całego własnego przyrostu podaży siły roboczej,
 - unowocześnianie gospodarki województwa, dynamizowanie i przyspieszenie jej rozwoju,
 - rozwiązywanie istniejących w gospodarce województwa napięć i dysproporcji,
 - stwarzanie podstaw dla szybkiego i intensywnego rozwoju społeczno-gospodarczego województwa po roku 1975.
2. Realizacji tych podstawowych celów społeczno-gospodarczych podporządkowuje się proporcje i zadania planu

oraz kierunki polityki społeczno-gospodarczej Państwa i władz terenowych w okresie do 1975 r., a w szczególności:

- kierunki i zasady regulacji oraz zwiększenia płac nominalnych i świadczeń socjalnych Państwa, z uwzględnieniem potrzeby poprawy sytuacji rodzin o najniższym poziomie dochodów oraz zmniejszenia nieuzasadnionych dysproporcji między dochodami poszczególnych grup pracowników,
- kierunki, strukturę i rozmiary działalności inwestycyjnej związanej z unowocześnieniem gospodarki województwa, tworzeniem podstaw pod przyszły jego rozwój gospodarczy, tworzeniem nowych miejsc pracy, szczególnie dla kobiet,
- kierunki działalności inwestycyjnej, w sferze usług socjalno-bytowych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb budownictwa mieszkaniowego, gospodarki komunalnej i służby zdrowia,
- strukturę i dynamikę produkcji materialnej, umożliwiającą odpowiednie do wzrostu siły nabywczej ludności zwiększenie zaopatrzenia rynku,
- usprawnienie działalności gospodarczej oraz coraz aktywniejsze wykorzystywanie intensywnych czynników wzrostu, związanych zwłaszcza z usprawnieniem: procesów inwestycyjnych, gospodarki materialowej, organizacji procesów produkcyjnych, przyspieszeniem tempa wzrostu wydajności pracy w produkcyjnych działach gospodarki, pełniejszym wykorzystaniem majątku produkcyjnego i osiągnięć nauki i techniki w procesach produkcyjnych, racjonalnym wykorzystaniem kadr kwalifikowanych.

3. Podstawowe proporcje planu

- 1) Zakłada się, że produkcja globalna przemysłu wzrośnie o około 57%.
- 2) Szacuje się, że produkcja globalna rolnictwa wzrośnie o około 32%, w tym roślinna o około 29%, a produkcja zwierzęca o około 37%.
- 3) Szacuje się, że ogółem dochody pieniężne ludności wzrosną o około 51%. Ludność około 70% dochodów przeznaczy na zakup towarów w handlu społecznym. Siła nabywcza ludności wzrośnie o około 49%, zaś fundusz spożycia w przeliczeniu na 1 mieszkańca wzrośnie o 39%.
- 4) W dostosowaniu do zwiększonej siły nabywczej ludności przewiduje się odpowiedni wzrost dostaw towarów na rynek w około 42%.
- 5) Zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych ma szczególne znaczenie w poprawie warunków bytowych ludności. Realizując długofalowy program budownictwa mieszkaniowego zakłada się w latach 1971—1975 oddanie do użytku 62,3 tys. mieszkań o powierzchni 3,1 mln m², co oznacza wzrost o około 38% w porównaniu z ubiegłym pięcioleciem.
- 6) Zakłada się, że nakłady inwestycyjne w gospodarce społecznej w latach 1971—1975 wyniosą około 75 mld zł i wzrosną o ponad 49% w porównaniu z ubiegłym okresem pięcioletnim. Realizacja założeń planu oraz stworzenie warunków dla ich przekroczenia wymaga usprawnienia procesu inwestycyjnego, w związku z czym konieczne jest podjęcie odpowiedniego działania w celu wydatnego skrócenia cyklu realizacji inwestycji i terminowego osiągnięcia projektowanych zdolności produkcyjnych.
- 7) Jednym z podstawowych zadań jest zapewnienie pełnego zatrudnienia młodzieży wchodzącej w wiek produkcyjny i racjonalne wykorzystanie zasobów siły roboczej. Zakładany w latach 1971—1975 przyrost podaży męskiej siły roboczej w ilości około 48 tys. zostanie w pełni wykorzystany i jeszcze wystąpi niedobór około 6 tys. osób. Natomiast przyrost zasobów kobiecej siły roboczej szacowany w ilości około 47 tys. zostanie wykorzystany tylko w ilości około 45 tys. Powstanie zatem nadwyżka około 2 tys., która w związku z koniecznością imigracji męskiej siły roboczej może się powiększyć do 8 tys. osób, co wymagać będzie starań o zwiększe-

nie zadań produkcyjnych, angażujących kobiecą siłę roboczą oraz wprowadzenia odpowiednich rozwiązań socjalnych zmierzających do obniżenia poziomu aktywności zawodowej kobiet.

- 8) Warunkiem pomyślnej realizacji założeń w dziedzinie poprawy stopy życiowej ludności oraz przyspieszenia tempa rozwoju gospodarczego jest poprawienie efektywności gospodarowania przez lepsze wykorzystanie środków trwałych, poprawę gospodarki materialowej, obniżkę kosztów we wszystkich fazach procesu produkcyjnego, wzrost wydajności pracy, który w określonej sytuacji na rynku pracy winien być szczególnie dynamiczny i przekraczać założenia średnio przyjęte dla kraju.

II. Założenia wzrostu stopy życiowej i zaspokojenie potrzeb socjalno-bytowych.

Poprawa warunków bytowych, socjalnych i kulturalnych społeczeństwa będzie realizowana przez określony w planie wzrost dochodów pieniężnych ludności, zapewnienie dostaw towarów i usług, poprawę warunków mieszkaniowych i zdrowotnych ludności oraz poprawę warunków socjalnych w zakładach pracy.

1. Dochody ludności

Szacuje się, że w latach 1971—1975 przychody ludności wzrosną o 51% i wyniosą w roku 1975 około 42 mld zł. Wpłaty wynagrodzeń objętych funduszem płac wyniosą w 1975 r. 23 mld zł, to jest wzrosną o około 51%. Szacuje się, że przychody ludności ze sprzedaży produktów rolnych osiągną w roku 1975 poziom około 5,0 mld zł. Szacuje się, że 70% dochodów ludności, to jest ponad 29 mld zł przeznaczone będzie na zakup towarów w handlu. Siła nabywcza ludności będzie wyższa o 49,2%.

2. Dostawy towarów do handlu, usługi i rzemiosło

- 1) Zakłada się, że sprzedaż detaliczna w roku 1975 w handlu społecznym osiągnie poziom 33 mld zł, co oznacza wzrost o około 45% w porównaniu z rokiem 1970. Założony wzrost sprzedaży detalicznej ma być zabezpieczony przez wzrost dostaw towarów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku w 1975 r. artykułów żywnościowych co najmniej o 40%, z tego mięso i przetwory mięsne o 40%, masło o 62%, mleko o 21%, drób o 50% powyżej poziomu osiągniętego w roku 1970, napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych o 28%, artykułów przemysłowych konsumpcyjnych o co najmniej 47% (w tym wyroby dziewiarskie o 80%, skórzane o 30%, artykuły trwałego użytku o 50%) i artykułów przemysłowych nie konsumpcyjnych o 50%.
- 2) W celu zapewnienia poprawy obsługi handlowej, należy maksymalnie wykorzystać bazę materialno-techniczną handlu i środki przeznaczone na jej rozwój oraz upowszechniać nowoczesne formy handlu. Przyjmuje się, że nakłady inwestycyjne w latach 1971—1975 w dziale „obróć towarowy” w planie terenowym wyniosą około 1,190 mln zł i będą o około 50% wyższe niż w ubiegłym pięcioleciu. Z nakładów ogółem przypada dla: Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Handlowych 238 mln zł, Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Gastronomicznego 80 mln zł, Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców „Społem” 132 mln zł, Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” 651 mln zł, Central Spółdzielni Ogrodniczych 89 mln zł. W ramach powyższych nakładów i nakładów przewidzianych na rozwój sieci w jednostkach planu centralnego zakłada się wykonanie na terenie województwa gdańskiego między innymi następujących zadań:
 - oddanie do użytku 338 sklepów o powierzchni 84—85 tys. m² i 84 zakładów gastronomicznych o powierzchni około 8 tys. m², co w efekcie powinno poprawić obsługę ludności mierzoną wskaźnikiem na 1000 mieszkańców w handlu detalicznym, z 261 m² na 296 m² i gastronomii z 31 na 34 miejsc konsumpcyjnych.
 - Ogółem w roku 1975 powierzchnia sklepów wynosić będzie 465 tys. m², a ilość miejsc konsumpcyjnych w zakładach gastronomicznych 53 tys.,

- wybudowanie 11 wiejskich domów towarowych oraz rozpoczęcie budowy 4 domów towarowych (Gdańsk — CDT i SDH, Gdynia, Łębork).
 - wybudowanie 50 pawilonów handlowych wolno stojących i 26 zakładów gastronomicznych,
 - oddanie do użytku piekarni o zdolności produkcyjnej 93 ton pieczywa na dobę oraz rozpoczęcie budowy dużych piekarni mechanicznych w Gdańsku 36 t/dobę i Gdyni 30 t/dobę,
 - rozpoczęcie budowy wytwórni wyrobów garmaze-ryjnych w Gdańsku o zdolności 12 t/dobę,
 - zwiększenie powierzchni magazynowej handlu rynkowego o 61 tys. m² w tym w pionie: Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i Usług o 24 tys. m², Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” 20 tys. m², Związku Spółdzielni Spożywców „Społem” 4,9 tys. m², Centrali Spółdzielni Ogrodniczych — 1,4 tys. m², Wojewódzkiej Hurtowni Wyrobów Przemysłu Chemicznego 1,5 tys. m², Przedsiębiorstwa Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch” 1,4 tys. m², Gdańskiej Centrali Materiałów Budowlanych 3,9 tys. m².
- W roku 1975 powierzchnia użytkowa magazynów obrotu towarowego wynosić będzie 485 tys. m², z czego na artykuły spożywcze przypadać będzie 22%.

- 3) Dla pełniejszego zaspokojenia potrzeb ludności oraz zabezpieczenia równowagi rynkowej należy dążyć do zwiększenia w planach rocznych zadań pozyskania dodatkowej sieci handlu detalicznego i miejsc konsumpcyjnych, poprzez inwestycje pozalimitowe oraz rozwpinanie sieci detalicznej i sieci małej gastronomii w gospodarce nieuspołecznionej.
- 4) Zakłada się, że usługi dla ludności w gospodarce uspołecznionej i nieuspołecznionej osiągną w roku 1975 wartość co najmniej 3.336,0 mln zł, co stanowi wzrost o 57,7% w przeliczeniu na jednego mieszkańca 2.120 zł, co oznacza wzrost o 47%.

Usługi dla ludności świadczone przez jednostki gospodarcze planu terenowego powinny osiągnąć w roku 1975 wartość 2.877 mln zł przy wzroście 58,3%.

- 5) Ilość zakładów usługowych wraz z punktami przyjęć i świadczenia usług powinna osiągnąć w roku 1975 poziom co najmniej 14 tys. przy jednoczesnym wzroście usługowej powierzchni użytkowej o 40 tys. m². Na rozwój usług i przyrost powierzchni usługowej w gospodarce uspołecznionej przeznaczają się nakłady inwestycyjne w wysokości około 150 mln zł.

Ocenia się, że ilość zakładów rzemieślniczych ogółem osiągnie w roku 1975 stan 7.200, co oznacza wzrost o 16,2%, w tym na wsi 1.700, co oznacza wzrost o 22,8%.

Szacuje się, że obroty ogółem w rzemiośle winny osiągnąć w roku 1975 około 2.030 mln zł, co oznacza wzrost o 26,5%, z czego usługi dla ludności winny stanowić co najmniej 459 mln zł, to jest o 54% więcej niż w roku 1970.

- 6) Należy stworzyć warunki dalszego rozwoju usług dla ludności świadczonych przez jednostki pozarolnicze gospodarki nieuspołecznionej, realizując w tym zakresie założenie polityki Państwa.

3. Gospodarka mieszkaniowa i komunalna

- 1) Dla zabezpieczenia poprawy warunków mieszkaniowych ludności w miastach i na wsi w latach 1971—1975 należy oddać do użytku około 62,3 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej 3,1 mln m², co stanowi wzrost o 38% w porównaniu z wykonaniem w latach 1966—1970.
- 2) W uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym powinno być oddanych do użytku łącznie około 55 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej około 2,4 mln m², w tym w budownictwie dla ludności nierolniczej około 51,7 tys. mieszkań o powierzchni 2,2 mln m², to jest o 35,6% więcej w porównaniu z wynikami osiągniętymi w ubiegłym pięcioleciu.
- 3) Zakłada się, że około 68,7% efektów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego osiągnięte zostanie przez spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe i program

spółdzielczego budownictwa zakłada wybudowanie około 35,3 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej 1,5 mln m², w tym powszechnego 991 tys. m².

- 4) Zakłada się szybki wzrost (około 140%) budownictwa mieszkaniowego dla zakładów pracy, w ramach którego należy oddać do użytku 22,7 tys. mieszkań o powierzchni 978 tys. m², w tym w formie spółdzielczej 526 tys. m².
- 5) W budownictwie rad narodowych należy oddać do użytku 7,1 tys. mieszkań o powierzchni około 305 tys. m², to jest o 24,4% więcej niż w latach 1966—1970, z tego 77,6 tys. m² dla zakładów pracy.
- 6) Równolegle z osiedlowym budownictwem mieszkaniowym należy wybudować lokale użytkowe przeznaczone na cele socjalne, handlowe i usługowe, o ogólnej powierzchni około 91 tys. m², to jest o 26% więcej w porównaniu z ubiegłym pięcioleciem.
- 7) Szacuje się, że w budownictwie indywidualnym w latach 1971—1975 zostanie wybudowane 7,3 tys. mieszkań o powierzchni około 700 tys. m², to jest o 39,4% więcej w porównaniu z okresem 1966—1970. Należy dążyć do zwiększenia rozmiarów budownictwa indywidualnego ludności i zapewnić dla niego pomoc w szczególności przez zabezpieczenie odpowiednich terenów pod to budownictwo.
- 8) Przewiduje się, że wielkość budownictwa mieszkaniowego uspołecznionego w latach 1973—1975 wzrośnie o dodatkowe zadania związane z rozbudową i budową zakładów przemysłowych, jak np.: Elektrownia szczytowo-pompowa „Żarnowiec”, Zakłady Celulozy Kwidziń, „Polmo” Fabryka Przekładni Samochodowych w Tczewie, „ZREMB” Gdańskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa w Łęborku. Wielkość tego budownictwa należy określić w planach rocznych i zabezpieczyć dla nich wykonawstwo.
- 9) Zakłada się, że nakłady na budownictwo mieszkaniowe objęte dotychczasowym planem w latach 1971—1975 wyniosą około 11,4 mld zł, w tym budownictwo indywidualne około 2,5 mld zł. Należy dążyć do bezwzględnego utrzymania się w określonym dla województwa koszcie netto budownictwa mieszkaniowego oraz zabezpieczyć nakłady na koszt urządzeń towarzyszących.
- 10) Podstawowym zadaniem gospodarki komunalnej w latach 1971—1975 jest zapewnienie poprawy w funkcjonowaniu istniejących urządzeń komunalnych zwłaszcza wodociągów, kanalizacji i komunikacji miejskiej, przez efektywniejsze ich wykorzystanie oraz racjonalną gospodarkę remontową.
- 11) Na inwestycje gospodarki komunalnej przeznaczają się ca. 4,7 mld zł, z czego 2,2 mld zł z udziałów jednostek planu centralnego. Ocenia się, że uzyskanie udziałów w tej wysokości, pomimo wstępnych uzgodnień będzie bardzo trudne, w związku z czym zaleca się ponowne dokonanie uzgodnień i doprowadzenie udziałów do realnych wielkości przy jednoczesnym konsekwentnym egzekwowaniu zobowiązań jednostek planu centralnego w wycinkowych planach rocznych. W ramach nakładów inwestycyjnych przeznaczonych na gospodarkę komunalną należy zapewnić priorytet budowie i rozbudowie podstawowej infrastruktury technicznej, to jest wodociągów, kanalizacji, dróg i ciepłownictwa, warunkujących rozwój budownictwa mieszkaniowego, budownictwa ogólnego i przemysłowego.
- 12) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zapewni:
 - skoordynowanie budowy urządzeń komunalnych z programu budownictwa mieszkaniowego, ogólnego i przemysłowego,
 - oszczędne gospodarowanie terenami uzbrojonymi,
 - dalszą rozbudowę i modernizację podstawowych arterii miejskich ze szczególnym uwzględnieniem dróg przelotowych,
 - dalszy rozwój usług komunalnych świadczonych przez przedsiębiorstwa i zakłady na rzecz ludności, które winny wzrosnąć do roku 1975 w zakresie: pralnictwa o około 69,4%, dostawy gazu przewo-

dowego do gospodarstw domowych o około 41%, gazu bezprzewodowego o około 114%, wywozu nieczystości o około 34%, sprzedaży energii cieplnej o około 86%, zaopatrzenia mieszkańców w wodę o około 31%, usług komunikacji miejskiej o około 39%, remontów lokatorskich o około 38%.

— poprawę zaplecza ekip remontowych zarządów budynków mieszkalnych.

- 12) Na remonty kapitalne urządzeń komunalnych przeznaczają się około 2,2 mld zł, na remonty kapitalne budynków mieszkalnych przeznaczają się około 1,9 mld zł, z czego 1,7 mld zł, na remonty budynków w administracji państwowej, zaś na remonty bieżące budynków około 815 mln zł.

Zaleca się zwiększenie nakładów na remonty kapitalne i bieżące w wycinkowych planach rocznych odpowiednio do możliwości przerobowych i finansowych.

4. Oświata i wychowanie, ochrona zdrowia, kultura i wypoczynek

Oświata i wychowanie

Podstawowym zadaniem szkolnictwa oraz działalności opiekuńczo-wychowawczej jest zapewnienie odpowiedniego poziomu nauczania we wszystkich typach szkół i pełniejszej synchronizacji kształcenia kadr kwalifikacyjnych z zapotrzebowaniem gospodarki narodowej oraz rozszerzenie opieki nad dziećmi i młodzieżą szkolną.

W szczególności należy zapewnić:

- dzieciom, zamieszkałym w mieście i na wsi, możliwość uczęszczania do pełnych, ośmioklasowych szkół podstawowych,
- rekrutację do zasadniczych szkół zawodowych w rozmiarach dostosowanych do potrzeb gospodarki narodowej, zwłaszcza budownictwa i rolnictwa,
- zwiększenie rekrutacji do policealnych studiów zawodowych,
- zwiększenie rekrutacji na pierwszy rok studiów dziennych przede wszystkim w deficytowych kierunkach kształcenia — miejsca nauki dla 100% absolwentów szkół podstawowych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym.

Liczba uczniów w klasach pierwszych szkół zawodowych przygotowujących robotników kwalifikowanych ze średnim wykształceniem ogólnym powinna wynieść około 1.800 osób. Liczba studentów ogółem powinna wynieść w 1975 r. około 25.000 osób, to jest o 14% więcej niż w roku 1970.

W latach 1971—1975 należy zwiększyć bazę lokalową szkolnictwa podstawowego o 373 izby lekcyjne, z czego 66 izb dla szkolnictwa wiejskiego, szkolnictwa licealnego ogólnokształcącego o 66 pomieszczeń do nauki, szkolnictwa zawodowego o 198 pomieszczeń do nauki, szkolnictwa zawodowego o 198 pomieszczeń do nauki, 1450 miejsc internatowych i 333 stanowisk warsztatowych z inwestycji rad narodowych. Ponadto bazę lokalową szkolnictwa zawodowego powinny rozbudować Zjednoczenie Przemysłu Okrętowego, Gdańskie Zjednoczenie Budownictwa, Gdańska Stocznia Remontowa, Zakłady Energetyczne i Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

W zakresie opieki nad dzieckiem należy zwiększyć liczbę dzieci w przedszkolach tak aby w roku 1975 objąć wychowaniem przedszkolnym około 31% dzieci w wieku 3—6 lat; w tym celu należy oddać do użytku 25 przedszkoli o łącznej liczbie 2.940 miejsc, z tego 7 przedszkoli realizowanych w czynach społecznych.

5. Ochrona zdrowia.

Podstawowym zadaniem w dziedzinie ochrony zdrowia jest zapewnienie społeczeństwu odczuwalnej poprawy opieki zdrowotnej i profilaktyki oraz opieki społecznej. W tym celu należy podjąć niezbędne przedsięwzięcie zapewniające zespolenie leczenia zamkniętego z leczeniem otwartym, lepsze wykorzystanie kadry lekarskiej i aparatury medycznej oraz sprawniejszą realizację programu inwestycyjnego. Należy osiągnąć w roku 1975 w szpitalach ogólnych i klinicznych około 8.700 łóżek, w szpitalach dla nerwowo i psychicznie chorych około 2.500 łóżek. Należy rozpocząć w latach 1974—1975 budowę szpitali miejskich w Wejherowie, Elblągu i Gdańsku. Należy rozszerzyć sieć przychodni zdrowia i uzyskać wy-

datną poprawę opieki lekarskiej, wyrażaną w ilości mieszkańców przypadających na jedną przychodnię w miastach z 7966 w roku 1970 do 7797 w roku 1975, zaś na wsi odpowiednio z 6291 do 5797.

W zakładach opieki społecznej liczba miejsc winna wzrosnąć do 2650, to jest o około 50% w porównaniu z rokiem 1970, co nastąpi w wyniku oddania do użytku domu specjalnego w Tolkmicku i Szpegawsku, domu pogodnej starości w Gdańsku i zakładu dla przewlekle chorych w Gdyni.

Należy oddać do użytku co najmniej 14 żłobków, co przy jednoczesnym uzysku miejsc w wyniku adaptacji i remontów pozwoli na objęcie opieką w 1975 r. około 90% dzieci w wieku do 2-letnich.

6. Kultura

W latach 1971—1975 należy zapewnić upowszechnianie najbardziej wartościowych treści kultury oraz zaspakajania coraz wyższych potrzeb kulturalnych społeczeństwa. Dla osiągnięcia tego celu należy:

- zapewnić ludności Trójmiasta możliwość odbioru drugiego programu telewizyjnego oraz programu kolorowego w 1972 r. Należy czynić starania, aby w roku 1974 rozpocząć budowę gdańskiego ośrodka radia i telewizji,
- zwiększyć sieć bibliotek o 15, w tym 6 na terenie wsi, pawilonów bibliotecznych o 32, w tym o 9 na wsi, ośrodków kultury o 29 zlokalizowanych głównie na terenach wiejskich,
- poprawić bazę materialną teatrów poprzez oddanie do użytku w roku 1975 teatru w Gdyni, modernizację teatru lalek oraz opery w Gdańsku, budowę zaplecza magazynowego teatru „Wybrzeże” w Gdańsku oraz teatru Ziemi Gdańskiej w Gdyni, który w 1975 r. winien przejąć dotychczasową siedzibę Teatru Muzycznego w Gdyni,
- czynić starania o rozpoczęcie w 1973 r. budowy kina szerokoekranowego w Gdańsku-Oliwie, aby w 1975 r. zakończyć budowę,
- rozpocząć projektowanie teatru opery i baletu w Gdańsku, aby jego realizację można było podjąć w 1976 r.

7. Kultura fizyczna i wypoczynek

Należy zapewnić poprawę zdrowotności społeczeństwa poprzez rozwijanie różnych form rekreacji, na potrzeby której należy w szczególności zwiększyć liczbę ośrodków wypoczynku po pracy, ośrodków wczasowych oraz urządzeń sportowych. W tym celu należy do roku 1975 wybudować 38 sal gimnastycznych, 5 pływalni, z tego 4 kryte oraz rozpocząć budowę dalszych pięciu pływalni, z tego 3 o wymiarach olimpijskich, wybudować dwa boiska sportowe z widownią w Gdańsku i w Nowym Sta-wie, 2 hale sportowe w Gdańsku i w Gdyni. Należy zapewnić oddanie do użytku w roku 1973 lodowiska sztucznego w Gdańsku.

Liczba miejsc noclegowych ogólnodostępnych powinna wzrosnąć do około 46.000, to jest o 60% w stosunku do roku 1970, z tego w hotelach i motelach o około 42%, w pokojach gościnnych o około 73%, zaś liczba miejsc w sezonowych urządzeniach turystycznych winna wzrosnąć o około 46%, to jest do 15.000.

Dla zabezpieczenia rozwoju wypoczynku świątecznego pobytowego należy zorganizować 16 wsi letniskowych, z czego 11 na pojezierzu kaszubskim, wybudować co najmniej 3 kąpieliska przy plażach w Brzeźnie i Jelitkowie, zagospodarować dla potrzeb wypoczynku pas nadmorski, wzgórze morenowe oraz tereny nad jeziorami wzdłuż drogi kaszubskiej. Ocena się pozytywnie dotychczasowe osiągnięcia w realizacji różnego rodzaju ośrodków sportowych i wypoczynkowych drogą czynów społecznych i zaleca się tę formę realizacji w dalszym ciągu intensywnie rozwijać.

Budowa dalszych obiektów sportowych i wypoczynkowych powinna być stopniowo wprowadzana do rocznych planów w miarę możliwości zabezpieczenia ich realizacji, przy czym na te cele powinno się wydatkować co najmniej 150 mln zł z nakładów poza-limitowych Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

W celu zapewnienia realizacji zadań w tym zakresie należy określić w sposób szczegółowy zadania te nie tylko w corocznych planach gospodarczych — jak to dotychczas się praktykuje — ale także na cały okres pięcioletni. Ten sposób planowania przedmiotowych inwestycji zapewniać im powinien lepsze przygotowanie i wykonawstwo. Przyjmuje się, że baza czasów pracowniczych wzrośnie do 62.000 miejsc, to jest o około 34%, co umożliwi w roku 1975 korzystanie z czasów pracowniczych 370 tys. osób.

III. Baza materialna rozwoju społeczno-gospodarczego.

Realizacja ogólnych celów społeczno-gospodarczych wymaga dalszego, szybkiego rozwoju bazy materialno-technicznej, przemysłu, rolnictwa, leśnictwa, budownictwa i transportu.

1. Przemysł.

1) W latach 1971—1975 winien nastąpić dalszy dynamiczny rozwój produkcji zaspakajającej potrzeby rynku, eksportu, inwestycji i kooperacji. Do głównych zadań przemysłu w szczególności należy:

- rozwijanie i unowocześnianie produkcji rynkowej zapewniającej wzrost dostaw w roku 1975 co najmniej o 50,0% w cenach zbytu w porównaniu z rokiem 1970. Należy przy tym wprowadzać na rynek nowe asortymenty wyrobów, podnosić ich jakość i stopień uszlachetnienia,
- rozwijanie i unowocześnianie produkcji eksportowej zapewniającej wzrost dostaw w roku 1975 co najmniej o 50% w cenach zbytu, w porównaniu z rokiem 1970,
- rozwijanie i unowocześnianie produkcji na cele inwestycyjne, kooperacyjne i zaopatrzenia materiałowego, zabezpieczającej wykonanie planu inwestycyjnego i rytmiczny przebieg procesu produkcji.

2) Realizacja zadań produkcyjnych przemysłu wymaga przyspieszenia wdrażania postępu technicznego i dokonywania zmian strukturalnych przez:

- podejmowanie przedsięwzięć o charakterze rekonstrukcyjno-modernizacyjnym,
- szybsze wprowadzania do produkcji osiągnięć nauki i techniki,
- zwiększenie udziału w ogólnej produkcji przemysłu gałęzi decydujących o unowocześnieniu gospodarki, w tym zwłaszcza przemysłu motoryzacyjnego, elektrotechnicznego, elektronicznego oraz chemicznego,
- zmniejszenie dysproporcji pomiędzy rozwojem przemysłów wytwarzających wyroby finalne, a ich bazą kooperacyjną,
- zdecydowaną poprawę jakości produkcji zarówno wyrobów finalnych jak również materiałów i półfabrykatów.

3) Należy osiągnąć wydatną poprawę efektywności produkcji i obniżenia jej kosztów przez:

- poprawę gospodarki materiałowej drogą obniżenia materiałochłonności produkcji, zastępowanie materiałów tradycyjnych bardziej nowoczesnymi, zwłaszcza tworzywami sztucznymi, oraz przez lepsze gospodarowanie zapasami,
- zwiększenie stopnia wykorzystania istniejących środków trwałych, poprawę organizacji produkcji, zwiększenie zmianowości pracy i postęp w specjalizacji produkcji,
- skracanie okresu osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych w nowych i modernizowanych obiektach przemysłowych.

4) Zakłada się, że w roku 1975 sprzedaż wyrobów własnej produkcji i usług, licząc w cenach zbytu, osiągnie w przemyśle województwa gdańskiego co najmniej wartość 76,6 mld zł, to jest o około 50,5% więcej niż w r. 1970, w tym w przemyśle planowanym centralnie 66,4 mld, to jest o 51,4% więcej.

2. Przemysł terenowy

1) W terenowym przemyśle uspołecznionym zakłada się osiągnięcie następujących wskaźników efektywności gospodarowania:

- wydajność pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych mierzona wartością produkcji globalnej na 1-go zatrudnionego powinna w roku 1975 osiągnąć co najmniej 293,2 tys. zł, co stanowi wzrost o około 20% w porównaniu z rokiem 1970,
- wskaźnik poziomu kosztów własnych powinien zmniejszyć się w 1975 r. co najmniej o 4,4%, a udział kosztów własnych w wartości sprzedaży własnej produkcji i usług w cenach zbytu nie powinien w roku 1975 przekroczyć 81,49%.

2) Ocenia się, że wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług terenowego przemysłu uspołecznionego w cenach zbytu osiągnie w roku 1975 co najmniej 10.237 mln zł, co stanowi wzrost o 44,9% w porównaniu z 1970 r. Dostawy rynkowe wyniosą 5.970 mln zł, co oznacza wzrost o około 34%, dostawy na eksport wyniosą 346 mln zł, co oznacza wzrost o 63,4%, dostawy na cele zaopatrzeniowe i inwestycyjne wyniosą 3.821 mln zł, co oznacza wzrost o 58,8%, w tym na kooperację z gospodarką morską 271 mln zł, co stanowi wzrost o 83,6%. Wartość produkcji nakładczej wyniesie 657 mln zł, co oznacza wzrost o 57,2%.

Przewiduje się, że wskaźniki zostaną skorygowane po przekazaniu do przemysłu zarządzanego centralnie zakładów: „Styren” Elbląskich Zakładów Tworzyw Sztucznych Przemysłu Terenowego w Elblągu, Fabryki Wejherowskiej Obuwia Przemysłu Terenowego w Wejherowie i 11 spółdzielni pracy.

3) Zakłada się aktywizację małych miast i osiedli przez tworzenie nowych miejsc pracy, zwłaszcza dla kobiet, wykorzystując na ten cel środki inwestycyjne Terenowego Funduszu Aktywizacji Gospodarczej oraz Funduszu Aktywizacji Pracy Kobiet. Na ten cel przewiduje się 145 mln zł przewidując uzyskanie około 4.000 nowych miejsc pracy, w tym 3.000 dla kobiet. Środki te w miarę możliwości winny być w rocznych planach zwiększane na rzecz przyrostu nowych miejsc pracy dla kobiet w miastach i osiedlach, gdzie występuje nadwyżka kobiecej siły roboczej.

3. Rolnictwo

Podstawowym zadaniem w rolnictwie w latach 1971—1975 jest przyspieszenie tempa wzrostu i dalsza intensyfikacja produkcji rolniczej, a zwłaszcza produkcji zwierzęcej. Szacuje się, że produkcja globalna rolnictwa powinna wzrosnąć o około 32%, w tym produkcja roślinna o około 29%, a produkcja zwierzęca o około 37%.

1) Plony zbóż w roku 1975 powinny osiągnąć poziom 27—28 q z ha, plony buraków cukrowych 390—400 q z ha, plony ziemniaków 210—220 q z ha, a siana 60—65 q z ha.

Skup zbóż w roku 1975 powinien osiągnąć poziom około 390 tys. ton, a ziemniaków około 282 tys. ton. Areał warzyw w roku 1975 powinien osiągnąć 11,6 tys. ha, a roczna produkcja warzyw 232—233 tys. ton.

2) W celu przyspieszenia rozwoju produkcji roślinnej należy zapewnić:

- zaopatrzenie w nasiona odmian zbóż dostosowanych do warunków intensywnych upraw i wprowadzenie na szeroką skalę uprawy odmian zbóż wysokopłennych,

- zwiększenie nawożenia mineralnego do 210 kg NPK na hektar oraz warunki dla racjonalnego wykorzystania nawozów mineralnych oraz zwiększenie wapnowania gleb w szczególności wapnem magnezowym,

- zwiększenie usług w zakresie transportu i wysiewu nawozów mineralnych, wapnowanie gleb — ochrony roślin oraz usług w zakresie zabiegów agrotechnicznych,

- rozwój produkcji warzyw na skalę przemysłową w kombinatach szklarniowych oraz stworzyć warunki dla rozwoju indywidualnej produkcji warzyw pod folią i w szklarniach,

- organizację punktów skupu warzyw, umożliwiających szybkie zdjecie masy towarowej i dostarczenie jej na rynek do właściwych przechowalni.

3) Zakłada się, że w roku 1975 pogłowie trzody chlewnej powinno osiągnąć poziom 610—620 tys. szt., to jest

wzrosnąć o 54—55%, a pogłowie bydła wzrosnąć do 440—450 tys. szt., to jest o około 24—25%. Należy zapewnić rozwijanie w szybkim tempie intensywnych metod tuczu trzody chlewnej i produkcji młodego bydła rzeźnego i drobiu. Skup zwierząt rzeźnych powinien osiągnąć w roku 1975 poziom 109—110 tys. ton, to jest wzrosnąć o ponad 61% w porównaniu z 1970 r., w tym trzody chlewnej o około 88—89% i bydła o około 45—46%, drobiu o około 11%, skup mleka powinien wzrosnąć do 336—340 mln ltr., to jest o około 32—35%, skup jaj do 40 mln szt., to jest o około 9%.

- 4) W celu przyspieszenia rozwoju chowu zwierząt gospodarskich i zwiększenia ich wydajności należy zapewnić:

- systematyczne prowadzenie oceny wartości hodowlanej i użytkowej pogłowia zwierząt oraz zwiększenie dostaw dla indywidualnych gospodarstw rolnych materiału hodowlanego,
- tworzenie gospodarstw prowadzących specjalistyczny kierunek produkcji zwierzęcej,
- sprawną realizację programu budownictwa dużych ferm tuczu przemysłowego oraz rozszerzenie produkcji brojlerów,
- realizację założonego programu budownictwa inwentarskiego oraz zaopatrzenie w odpowiedni asortyment maszyn i urządzeń dla mechanizacji prac w hodowli,
- instruktaż i doradztwo fachowe dla gospodarstw rolnych,
- dalsze uintensywnienie szkolenia rolniczego.

- 5) Należy zapewnić zwiększenie udziału i znaczenie gospodarki uspołecznionej w produkcji rolniczej, rozszerzenie różnych form kooperacji między gospodarstwami oraz ich wiązanie z przedsiębiorstwami przemysłu spożywczego i obsługi rolnictwa.

P.G.R. w latach 1971—1975 powinien powiększyć swój areal o około 28 tys. ha gruntów z Państwowego Funduszu Ziemi, w wyniku czego użytkować będą około 32% arealu użytków rolnych województwa. Produkcja globalna w PGR powinna wzrosnąć o około 50,6%, to jest prawie dwukrotnie szybciej niż w całym rolnictwie.

- 6) Znaczną rolę w rozwoju produkcji rolniczej wyznacza się spółdzielniom produkcyjnym i kółkom rolniczym. Zakłada się, że w latach 1971—1975 spółdzielnie produkcyjne winny przejąć do zagospodarowania z Państwowego Funduszu Ziemi co najmniej 1000 ha gruntów, a kółka rolnicze 5,5 tys. ha.

Proporcjonalnie do przejętego arealu należy zwiększyć budownictwo inwentarskie i hodowlę zwierząt w ramach środków przeznaczonych na zagospodarowanie ziemi przejętej z Państwowego Funduszu Ziemi.

Rolnicze spółdzielnie produkcyjne powinny dążyć do wydatnego powiększenia pogłowia bydła i trzody chlewnej oraz rozszerzać hodowlę zarodową zwierząt, a także rozwijać wyspecjalizowaną produkcję żywca drobiowego.

Kółka rolnicze powinny rozwinąć kompleksowe świadczenie usług produkcyjnych, pogłębiających więzi rolników indywidualnych ze społecznymi formami działalności gospodarczej, w szczególności usługi w zakresie prac polowych, nawożenia i ochrony roślin, zbiorów zbóż kombajnami, silosowanie pasz oraz usługi remontowe.

- 7) Dla realizacji zadań w zakresie produkcji rolniczej zakłada się wzrost zaopatrzenia w nasiona, pasze treściwe, nawozy mineralne, materiały budowlane i inne środki produkcji. Dostawy nawozów mineralnych licząc w czystym składniku powinny osiągnąć w roku 1975 poziom 133—134 tys. ton. Dostawy pasz treściwych z zasobów państwowych winny wynieść w 1975 r. około 220 tys. ton. Szacuje się, że dostawy ciągników w latach 1971—1975 powinny wynieść około 3000—3500 szt. oraz, że wydatnie wzrośnie wartość dostawy maszyn i narzędzi rolniczych dla zapewnienia kompleksowego rozwoju mechanizacji prac w gospodarstwach państwowych i indywidualnych.

Dostawy materiałów budowlanych na rynek wiejski łącznie powinny wzrosnąć w roku 1975 o około 54% w porównaniu z rokiem 1970, w tym cementu o 40%, elementów ściennych o 54%, wapna budowlanego o 82%, szkła płaskiego o 99%, wyrobów hutniczych o 92%.

- 8) Przyjmuje się, że nakłady inwestycyjne w rolnictwie w latach 1971—1975 wyniosą około 11,0 mld zł i będą o około 30% wyższe niż w okresie 1966—1970.

Ustala się, że w terenowym planie nakłady inwestycyjne rolnictwa wyniosą około 5,4 mld zł, to jest wzrosną o ponad 29% w porównaniu z ubiegłym pięcioletciem.

Szacuje się, że nakłady inwestycyjne kółek rolniczych wyniosą 849 mln zł, nakłady rolniczych spółdzielni produkcyjnych wyniosą około 330 mln zł, a nakłady w indywidualnych gospodarstwach około 3,5 mld zł, to jest wzrosną o około 67%.

W ramach powyższych nakładów zakłada się wykonanie następujących zadań:

— w zakresie budownictwa inwentarskiego w jednostkach uspołecznionych oddanie do użytku 28,8 tys. stanowisk dla bydła, w tym w PGR 28,4 tys., stanowisk trzody chlewnej 93,2 tys., w tym w PGR 93,1 tys., z czego 81,9 tys. stanowisk tuczu przemysłowego;

— w zakresie budownictwa mieszkaniowego w jednostkach uspołecznionych oddanie do użytku 8.030 izb, z czego 7.336 w PGR oraz osiągnięcie dalszej poprawy w budownictwie mieszkaniowym w indywidualnych gospodarstwach chłopskich;

— wybudowanie w PGR Malinowo 2 kombinatów szklarniowych o łącznej powierzchni 12 ha. Budowa dalszych 3 kombinatów szklarniowych dla Gdyni i Elbląga będzie wprowadzona do rocznych planów inwestycyjnych w miarę możliwości zakupu ich z importu;

— zwiększenie drenowań gruntów ornych o 48 tys. ha oraz zagospodarowanie pomelioracyjne 15 tys. ha.

Nakłady państwowe na zbiorowe zaopatrzenie wsi w wodę określa się w wysokości 124 mln zł, to jest o 2,1% więcej niż w okresie 1966—1970.

Równocześnie przewiduje się, że zbiorcze zaopatrzenie wsi w wodę będzie realizowane również w ramach czynów społecznych.

- 9) Szacuje się, że kredyty inwestycyjne dla indywidualnych gospodarstw chłopskich wyniosą w latach 1971—1975 około 1 mld zł i uzyska się łącznie 59.000 stanowisk.

4. Leśnictwo.

Podstawowym zadaniem leśnictwa w latach 1971—1975 jest zapewnienie pokrycia występującego zapotrzebowania na drewno oraz polepszenie stanu lasów i zwiększenie wydajności masy drzewnej z 1 ha pow. leśnej.

- 1) Zakłada się pozyskanie drewna w całym leśnictwie w roku 1975 ca. 1.019 tys. m³, to jest wzrost o ca. 11% do roku 1970, w tym pozyskanie grubizny w lasach państwowych wyniesie w roku 1975 789 tys. m³, co oznacza wzrost o około 10%.

- 2) W zakresie hodowli i ochrony lasu w latach 1971—1975 zakłada się wykonanie następujących zadań:

- przeprowadzenie zalesień na powierzchni ogółem 7.355 ha, w tym zalesienie nieużytków 973 ha,
- przeprowadzenie agrotechnicznych melioracji leśnych, zwiększenie nawożenia mineralnego, polepszenie gospodarki nasiennej,
- wzmożenie zabiegów w dziedzinie ochrony lasu i prac pielęgnacyjnych.

- 3) W działalności inwestycyjnej zakłada się oddanie do użytku 27 kompletnych osad leśnych,

- budowę 20 km dróg,
- remont 13 km dróg,
- remont 5 mostów,
- przeprowadzenie na powierzchni około 1720 ha podstawowych melioracji wodnych.

5. Budownictwo

- 1) W celu zrealizowania programu robót budowlanych i montażowych wynikających z planu inwestycyjnego oraz z planu remontów, ogólna wartość produkcji budowlano-montażowej realizowanej na terenie województwa gdańskiego w latach 1971—1975 powinna wynieść około 55 mld zł, z tego w systemie gospodarczym około 11 mld zł i w systemie zleceńowym przez uspołecznione przedsiębiorstwa budowlano-montażowe około 44 mld zł, to jest o około 66% więcej w porównaniu z okresem 1966—1970.
- 2) Dostosować należy potencjał i organizację budownictwa do struktury wojewódzkiego planu inwestycyjnego. W celu nadrobienia zaległości w przygotowaniu uzbrojonych terenów w miastach należy wyraźnie przyspieszyć wzrost potencjału przedsiębiorstw inżynierskich i instalacyjnych.
Poważnego rozszerzenia wymaga także wyspecjalizowany potencjał budowlanych będący w gestii resortów. Usprawnić należy technologię wykonawstwa robót, poprawę gospodarki materiałowej oraz poprawę jakości robót, szczególnie w zakresie budownictwa mieszkaniowego.
- 3) Należy wzmocnić materiałną bazę budownictwa przez terminową realizację i osiągnięcie projektowanych zdolności produkcyjnych baz i zaplecza przedsiębiorstw budowlanych i montażowych, wytwórni prefabrykatów i zakładów produkcji materiałów budowlanych, wyszczególnionych w projekcie planu na lata 1971—1975 w dziale „Budownictwo”.
- 4) Należy w latach 1973—1975 powołać nowe przedsiębiorstwa budowlane w organizacji: Gdańskiego Zjednoczenia Budownictwa, Bydgoskiego Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego, Zjednoczenia „Instal”, Zjednoczenia Budowy Elektrowni i Przemysłu, Wojewódzkiego Zjednoczenia Budownictwa Komunalnego, Zjednoczenia Portów Morskich i Zjednoczenia Morskich Stoczni Remontowych. Kierownictwo tych zjednoczeń powinno zabezpieczyć odpowiednie działania, aby nowo powoływane przedsiębiorstwa osiągnęły zakładaną dla nich zdolność produkcyjną w roku 1975.
- 5) W wyniku działalności organizacyjnej i inwestycyjnej przedsiębiorstwa działające na terenie województwa gdańskiego powinny osiągnąć w roku 1975 wartość produkcji podstawowej w: Gdańskim Zjednoczeniu Budownictwa 2,9 mld zł, Pomorskim Zjednoczeniu Budownictwa Przemysłowego 1,5 mld zł, Zjednoczeniu Budownictwa Rolniczego 1,2 mld., Wojewódzkim Zjednoczeniu Budownictwa Komunalnego 1,4 mld zł.
- 6) Należy zapewnić rozwój przedsiębiorstw komunalnych dla wykonawstwa na terenie miast i osiedli robót drogowych, terenów zielonych i tak zwanej małej architektury.
- 7) Wzrostowi zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw budowlanych i montażowych winien towarzyszyć znaczny wzrost wydajności pracy, zmechanizowanie robót pracochłonnych szczególnie wykończeniowych. Określone w planie zadania w tym zakresie powinny być traktowane jako minimalne i w trakcie realizacji planu należy dążyć do ich przekroczenia.
- 8) Założony w planie na rok 1972 rozwój bazy materiałnej oraz wzrost zdolności produkcyjnej budownictwa powinien stworzyć podstawy dla pełniejszego zabezpieczenia realizacji zadań inwestycyjnych i remontowych, wynikających z szybkiego i intensywnego rozwoju gospodarki po roku 1975.

6. Transport i łączność.

Ustala się następujące ważniejsze zadania dla podstawowych gałęzi transportu i łączności:

- 1) W zakresie transportu kolejowego należy zapewnić:
 - usprawnienie obsługi ruchu pasażerskiego w szczególności w dojazdach do pracy,
 - przygotowanie urządzeń kolejowych do zwiększonych potrzeb przewozowych portów morskich i nowych obiektów przemysłowych,
 - w latach 1971—1975 budowę stacji portowej Gdańsk—Północ, stacji Gdańsk—Przeróbka, moder-

nizację stacji Gdańsk—Zaspa, budowę trzeciego toru Zajęczkowo—Pruszcz, budowę samoczynnej blokady na linii Trzew—Gdynia,

- przygotowanie przejścia z trakcji 800 V na 3000 V miejskiej kolei szybkiej Gdańsk—Gdynia po roku 1975.

2) W zakresie transportu samochodowego:

- przewozy ładunków w roku 1975 powinny wzrosnąć o około 30% w Państwowej Komunikacji Samochodowej o około 41%, a przewozy pasażerów powinny wynieść co najmniej 61 mln osób,
- dostawy taboru w latach 1971—1975 wyniosą około 1,8 tys. samochodów ciężarowych, w tym 1,0 tys. dla PKS i około 830 autobusów, w tym 600 dla PKS,
- należy czynić starania o zwiększenie dostaw samochodów dostosowanych dla transportu branżowego, gdzie założona w planie dostawa 813 samochodów będzie niewystarczająca dla pokrycia potrzeb,
- budowanie zajezdni PKS w Tczewie i Gdyni, zakończyć budowę dworca autobusowego PKS w Gdańsku, rozpocząć budowę dworca autobusowego w Elblągu,
- dążyć do poprawy obsługi pasażerów w komunikacji miejskiej, której przewozy wzrosną o około 20%, poprzez modernizację dróg miejskich, budowę nowych linii tramwajowych i zwiększenie taboru co najmniej o 28 tramwaji i 227 autobusów.

3) Na drogach kołowych należy w latach 1971—1975 zapewnić:

- wybudowanie 234 km dróg o nawierzchni twardej, zmodernizowanie 911 km dróg państwowych i 641 km dróg lokalnych,
- zakończenie budowy mostu w Kiezmorku i rozpoczęcie budowy drogi obwodowej Trójmiasta,
- systematyczną przebudowę układu komunikacyjnego Zespołu Portowo-Miejskiego Gdańsk—Gdynia, a w szczególności przebudowę węzłów komunikacyjnych, dróg wylotowych z tych miast oraz zmniejszenie kolizyjności na głównej arterii Gdańsk — Gdynia przez budowę podziemnych przejść dla pieszych,
- do najważniejszych zadań z zakresu komunikacji miejskiej realizowanych w latach 1971—1975 zalicza się w Gdańsku: przebudowę węzła Hucisko, Leninogradska — Okopowa, Kliniczna, skrzyżowanie z torami kolejowymi trasy W-Z, ul. Elblaskiej i ul. Krasickiego, przebudowę ul. Jedności Robotniczej, ul. Marynarki Polskiej, budowę mostu Siennickiego; w Gdyni: budowę ul. Gruny i ul. Łużyckiej, przebudowę ul. Czerwonych Kosynierów z węzłem Pokoju,
- dalszy rozwój czynów społecznych w budowie dróg lokalnych przy jednoczesnym ograniczeniu zużycia cementu.

4) W transporcie lotniczym należy zabezpieczyć oddanie do użytku lotniska pasażerskiego w Rębiechowie w I kw. 1974 r.

5) W transporcie morskim należy zapewnić:

- wzrost przeładunków w portach Gdańsk i Gdynia w roku 1975 do 26,3 mln ton, w tym około 3 mln ton w nowobudowanym rejonie przeładunków towarów masowych w Gdańsku,
- zakończenie I etapu budowy Rejonowego Portu Towarów Masowych w Gdańsku, bazy przeładunku surowców fosforowych w Gdańsku, bazy do przeładunku siarki w Gdańsku i tymczasowej bazy kontenerów w Gdyni,
- osiągnięcie przewozów ładunków drogą morską w roku 1975 około 6,1 mln ton,
- wzrost tonażu morskiej floty handlowej o 321 tys. ton i osiągnięcie przez Polskie Linie Oceaniczne w roku 1975 około 1,1 mln ton.

6) W związku z szybkim rozwojem motoryzacji należy dążyć do zdecydowanego rozwoju zaplecza motoryzacyjnego, a w szczególności usług motoryzacyjnych. W

tym celu należy do roku 1975 oddać do użytku „Autosco” w Gdańsku i rozpocząć budowę zakładu usług motoryzacyjnych Behamot.

- 7) W zakresie łączności wartość usług pocztowo-telekomunikacyjnych w latach 1971—1975 powinna wzrosnąć o około 43%. Należy zapewnić zwiększenie pojemności central telefonicznych o co najmniej 11 tys. numerów i przyłączenie do sieci około 11 tys. nowych abonentów, objęcie łącznością telefoniczną wszystkich wsi sołeckich i dążyć do dalszej automatyzacji telefonicznego ruchu międzymiastowego.
- 8) W miarę posiadanych środków i możliwości wykonawczych w rocznych planach należy dążyć do przekraczania zadań objętych planem pięcioletnim.

IV. Środki dla zabezpieczenia realizacji celów społecznych.

1. Inwestycje.

- 1) Ustala się następujące podstawowe kierunki i cele inwestowania w latach 1971—1975:
- zapewnienie budowy i rozbudowy infrastruktury technicznej warunkującej rozwój budownictwa mieszkaniowego, budownictwa ogólnego i przemysłowego,
 - rozwój bazy materialnej budownictwa i przemysłu materiałowego budowlanych,
 - wzrost budownictwa mieszkaniowego,
 - rozwój bazy materialnej w dziedzinie ochrony zdrowia i opieki społecznej w mieście i na wsi,
 - zapewnienie unowocześnienia i dalszej rozbudowy potencjału wytwórczego, przemysłu ze szczególnym uwzględnieniem branż wytwarzających środki konsumpcji,
 - zapewnienie intensyfikacji produkcji rolniczej i zwiększenie stopnia mechanizacji podstawowych prac w produkcji rolniczej i zwierzęcej,
 - zwiększenie bazy dydaktycznej i socjalno-bytowej szkolnictwa wyższego.
- 2) Przyjmuje się, że globalne rozmiary nakładów inwestycyjnych w latach 1971—1975 wyniosą około 80 mld zł, to jest wzrosną o około 50% w porównaniu z wykonaniem w latach 1966—1970, w tym w grupie A, obejmującej nakłady na gospodarkę uspołecznioną 71 mld zł.
- W ramach globalnych nakładów szacuje się, że inwestycje grupy B w gospodarce uspołecznionej, obejmujące głównie czyny społeczne ludności wyniosą 4 mld zł, oraz inwestycje grupy C w gospodarce nieuspołecznionej (indywidualne rolnictwo, indywidualne budownictwo mieszkaniowe itp.) 5 mld zł. Szacuje się, że nakłady na budownictwo mieszkaniowe indywidualne wyniosą około 2,4 mld zł.
- 3) Ustala się wojewódzką rezerwę inwestycyjną w wysokości 51,7 mln zł, ogółem i 151,8 mln zł w robotach budowlano-montażowych.
- 4) Przyjmuje się, że nakłady globalne planu terenowego (rady narodowe i spółdzielczość planu terenowego) bez udziałów przekazywanych na rzecz rad narodowych wyniosą ogółem 18,9 mld zł z tego 14,6 mld zł na roboty budowlano-montażowe.
- Szacuje się, że wielkość udziałów w latach 1972—1975 może osiągnąć około 2,3 mld zł w radach narodowych i 170 tys. zł w spółdzielczości terenowej.

Podział nakładów na działy gospodarki terenowej ustala się, jak następuje:	1971—1975	dynamika 1971—1975 1966—1970
1	2	3
Ogółem mln złotych	18.899,5	w %
Przemysł	1.073,4	159,7
Budownictwo	334,4	97,9
Rolnictwo	4.743,5	139,0
Transport i łączność	875,9	125,0
Handel	532,2	107,4
Gospodarka komunalna	2.506,6	237,7

1	2	3
Gospodarka mieszkaniowa	7.154,0	164,5
Nauka	8,4	300,0
Oświata i wychowanie	567,3	74,9
Kultura i sztuka	114,2	332,9
Ochrona zdrowia i op. społeczna oraz kultura fizyczna i turystyka	864,7	205,9
Administracja	22,1	29,3
Pozostałe	51,1	60,3
Rezerwa	51,7	—

- 5) Zatwierdza się podział limitów grupy A rad narodowych:

	1971—1975	dynamika 1971—1975 1966—1970
Ogółem rady narodowe mln złotych	11.880,6	131,5
Wydział Przemysłu i Usług — Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Państwowego Przemysłu Terenowego	172,9	122,5
Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Wojewódzki Zarząd Inwestycji Miejskich (budownictwo mieszkaniowe rad narodowych)	5.499,8	129,2
Wydział Komunikacji	1.116,2	181,1
Wydział Handlu (Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Handlowych i Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Przemysłu Gastronomicznego)	90,2	93,6
Wojewódzkie Zrzeszenie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	317,5	129,6
Wojewódzkie Zjednoczenie Budownictwa Komunalnego	2.508,8	141,8
Kuratorium Okręgu Szkolnego	195,1	96,5
Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej	458,3	63,2
Wydział Kultury	692,2	269,0
Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki	129,9	378,7
Wojewódzka Komenda Straży Pożarnych	59,2	40,2
Wojewódzkie Przedsiębiorstwo PKS	49,7	138,8
Wydział Budżetowo-Gospodarczy	518,4	111,9
Rezerwa	20,7	46,4
	51,7	—

2. Polityka zatrudnienia

Podstawowym zadaniem polityki zatrudnienia jest:

- zabezpieczenie zakładom pracy dopływu około 100 tys. nowych pracowników,
- zapewnienie miejsc pracy dla około 106 tys. absolwentów szkół zgodnie z nabytymi przez nich kwalifikacjami zawodowymi,
- dążenie do zapewnienia miejsc pracy dla aktywizujących się kobiet oraz maksymalnego wykorzystania siły roboczej kobiet, w celu uzyskania złagodzenia występującego deficytu mężczyzn.

- 1) Zakłada się, że w latach 1971—1975 przyrost podaży siły roboczej netto wyniesie 93 tys. osób, a niewykorzystane rezerwy kobiet 2,5 tys. Zasoby te nie zabezpieczą zapotrzebowania gospodarki narodowej na siłę roboczą, co wynika ze szczególnie wysokiego zapotrzebowania na pracę mężczyzn.
- 2) W związku z trwałym niedoborem męskiej siły roboczej należy w latach 1971—1975 zabezpieczyć odpowiednią do potrzeb ilość miejsc w hotelach pracowniczych dla przejściowego zakwaterowania zwerbowa-

nych pracowników (maks. na okres 5 lat) oraz zapewnić im w dalszej kolejności możliwość uzyskania mieszkań na stałe zasiedlenie.

- 3) Należy dążyć do uzupełnienia stanu zatrudnienia kwalifikowanych pracowników fizycznych w budownictwie drogą intensyfikacji szkolenia zawodowego zarówno przyzakładowego jak i w organizacji Kuratorium Okręgu Szkolnego oraz werbowania pracowników poza województwem gdańskim.
- 4) Należy stworzyć warunki umożliwiające zwiększenie zakwaterowania w hotelach robotniczych o co najmniej 2000 osób oraz przyspieszenie otrzymania mieszkań przez pracowników budowlanych.
- 5) Poprawa struktury kwalifikacyjnej pracowników (do zatrudnienia wchodzi około 106 tys. absolwentów) powinna spowodować osiągnięcie w przemyśle i budownictwie wzrost wydajności pracy o około 30%, a usprawnienie organizacji pracy, lepsze wykorzystanie czasu pracy i wysokokwalifikowanej kadry powinno spowodować przekroczenie założonego wzrostu wydajności pracy oraz zmniejszyć ilościowe zapotrzebowanie na nowych pracowników.
- 6) Dorływ około 53 tys. absolwentek szkół ponadpodstawowych, a więc kobiet o pełnych kwalifikacjach zawodowych powinien przynieść złagodzenie występujących nadwyżek siły roboczej kobiet. Dla kobiet bez kwalifikacji oraz kobiet aktywizujących się, dotąd nie pracujących zawodowo, zaleca się organizować miejsca pracy z funduszu inwestycyjnego na aktywizację małych miast, organizowanie miejsc pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, przy pracy nakładczej i prowizyjnej oraz w zatrudnieniu sezonowym.

V. Gospodarka wodna i ochrona środowiska

1. Do podstawowych zadań gospodarki wodnej należy zapewnienie ludności, zakładom przemysłowym i rolnictwu odpowiedniej ilości zdatnej do użycia wody oraz rozbudowa urządzeń przeciwpowodziowych.
W związku z tym w latach 1971—1975 należy zapewnić:
 - a) wzrost wydajności ujęć wodnych o około 220 mln m³/rok, z tego w miastach i osiedlach o 93,0 mln³/rok i dla rolnictwa o 51,3 mln m³/rok,
 - b) oddanie do użytku 168,0 km sieci wodociągowej w miastach i osiedlach oraz co najmniej 99 wodociągów wiejskich i 38 wiejskich ujęć zmechanizowanych,
 - c) wybudowanie około 20 km nowych wałów powodziowych i 632 km odbudowy i renowacji rzek i kanałów.
2. W zakresie ochrony środowiska człowieka należy koncentrować wysiłki na realizacji przedsięwzięć zmierzających do stałego zmniejszania zanieczyszczenia wód i powietrza atmosferycznego. W wyniku realizacji tych przedsięwzięć w latach 1971—1975 należy uzyskać:
 - a) zwiększenie zdolności oczyszczania przemysłowych i komunalnych oczyszczalni ścieków co najmniej o około 27,9 mln m³/rok,
 - b) planuje się zmniejszenie emisji zanieczyszczeń pyłowych do atmosfery w rejonach najbardziej zagrożonych o około 14 tys. ton/rok i gazów o 1,4 tys. ton/rok.

3. Dla zapewnienia właściwej koordynacji i koncentracji przedsięwzięć zmierzających do ochrony środowiska człowieka Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska przy opracowywaniu rocznych planów gospodarczych zatwierdzać będzie wykazy zakładów oraz miast i osiedli, które w danym roku powinny przystąpić do budowy oczyszczalni ścieków, zakładów oraz miast i osiedli, które w danym roku powinny oddać do użytku oczyszczalnie ścieków oraz zakładów, które w danym roku powinny zainstalować urządzenie do ochrony powietrza atmosferycznego, wraz z określeniem zakresu rzeczowego i wielkości nakładów na te inwestycje.

§ 3.

W celu zapewnienia prawidłowej i pełnej realizacji planu gospodarczego województwa gdańskiego na lata 1971—1975 — Wojewódzka Rada Narodowa:

1. upoważnia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dokonywania w trakcie realizacji planu, a w szczególności przy ustalaniu planów rocznych, odpowiednich korekt wynikających z zaleceń władz centralnych a także z inicjatywy własnej w związku z osiąganiem określonego stopnia realizacji planu 5-letniego poprzez plany roczne i zmieniającą się sytuację,
2. zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:
 - 1) zabezpieczenia maksymalnego rozwoju mocy przedsiębiorstw budowlano-montażowych poprzez przyspieszanie realizacji zadań inwestycyjnych związanych z rozwojem tej mocy, wykorzystanie istniejących rezerw oraz pełną koordynację struktury mocy z rocznymi planami inwestycyjnymi,
 - 2) dolażenia starań, aby uzgodnione wstępnie udziały na rzecz planu terenowego były w ciągu kolejnych planów rocznych intensywnie egzekwowane, a kwoty tych udziałów w tych planach urealniane,
 - 3) zabezpieczenia pełnego pokrycia kosztów brutto budownictwa mieszkaniowego i urządzeń towarzyszących temu budownictwu,
 - 4) rozważenia możliwości złagodzenia spiętrzenia zadań inwestycyjnych przypadających na rok 1973 poprzez przesunięcie na lata 1974 i 1975 niektórych zadań mniej pilnych w drodze odpowiednich korekt planów rocznych na te lata i w zależności od osiąganej dynamiki wzrostu mocy przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
 - 5) stałych usilnych wysiłków zmierzających do zabezpieczenia równowagi ogólnej i częściowej na rynku poprzez skracanie cykli realizacyjnych inwestycyjnych zadań produkcyjnych oraz przyspieszenia dochodzenia do planowanych zdolności projektowych tych inwestycji, celem maksymalizowania podaży towarów rynkowych i przeznaczonych na eksport,
 - 6) opracowania programu przygotowania terenów pod budownictwo mieszkaniowe realizowane w latach 1976—1980,
 - 7) opracowania programu polityki zatrudnienia w województwie gdańskim na lata 1972—1975 oraz zapoznania z tym programem zakładów pracy.
3. zaleca Komisjom Wojewódzkiej Rady Narodowej dokonywanie okresowych ocen postępu w realizacji planu 5-letniego województwa gdańskiego i zgłaszanie propozycji dotyczących sposobów realizacji pilnych i koniecznych zadań oraz problemów w trakcie ustalania kolejnych planów rocznych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r.

Przewodniczący obrad

T. Kuczera

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
H. Stiwowski

100

ZARZĄDZENIE Nr 8/72

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 29 maja 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykazu miejscowości objętych ulgami inwestycyjnymi przysługującymi

gospodarstwom rolnym z tytułu położenia na obszarach wielkich melioracji wodnych łąk i pastwisk

Na podstawie § 6 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 1970 r. w sprawie ulg z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych w gospodarstwach rolnych (M.P. Nr 42, poz. 316) i art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

W wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Nr 3/71 z dnia 8 marca 1971 r. w sprawie ustalenia wykazu miejscowości objętych ulgami inwestycyjnymi przysługującymi gospodarstwom rolnym z tytułu położenia na obszarach wielkich melioracji wodnych, łąk i pastwisk (Dz. Urz. WRN Nr 6, poz. 23) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w p-kcie 1 wykazu (powiat Puck) w części dotyczącej wsi GRN Krokowo — po wyrazie „Swiecino” dodaje się wyrazy (nazwy wsi): Lubocino, Minkowice i Tyłowo”, a w części dotyczącej wsi GRN Kosakowo — po wyrazie „Pogórze” dodaje się wyrazy (nazwy wsi): „Dębogórze i Kazimierz”;
- 2) w p-kcie 2 wykazu (powiat Tczew), w części dotyczącej wsi GRN Rudno — po wyrazie „Lignowy” dodaje się wyraz (nazwa wsi) „Wielki Garc”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej i ma zastosowanie do inwestycji rozpoczętych i zakończonych po dniu 1 stycznia 1971 r.

Sekretarz Prezydium
K. Okoniewski

Przewodniczący Prezydium
H. Sliwowski

101

UCHWAŁA Nr 90/503/72

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łęborku

z dnia 22 maja 1972 r.

w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Rozłazino w gromadzie Rozłazino

Na podstawie art. 23 ust. 1 w związku z art. 24 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47), Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się ogólny plan zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Rozłazino składający się z:

- 1) rysunku planu w skali 1:5000 — w granicach gruntów do niej należących,
- 2) części opisowej tego planu zawierającej ustalenia realizacyjne.

§ 5.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej do:

- 1) umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego

wiejskiej jednostki osadniczej Rozłazino i udzielenia im niezbędnych informacji dotyczących tego planu, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy;

- 2) spowodowania wywieszenia odpisu niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Rozłazinie oraz ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Rozłazino.

§ 3.

Traci moc uchwała Nr 189/26/64 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łęborku z dnia 9 października 1964 r. w sprawie zatwierdzenia miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Rozłazino.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
K. Hetmański

Przewodniczący Prezydium
L. Lorbiecki

102

UCHWAŁA Nr 90/504/72

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łęborku

z dnia 22 maja 1972 r.

w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Łęczycy w gromadzie Łęczycy

Na podstawie art. 23 ust. 1 w związku z art. 24 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47), Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się ogólny plan zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Łęczycy składający się z:

- 1) rysunku planu w skali 1:5000 — w granicach gruntów do niej należących,
- 2) części opisowej tego planu zawierającej ustalenia realizacyjne.

§ 2.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łęborku do:

- 1) umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Łęczycy i udzielenia im niezbędnych informacji dotyczących tego planu, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy;
- 2) spowodowania wywieszenia odpisu niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Łęczycach oraz ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wiejskiej jednostki osadniczej Łęczycy.

§ 3.

Traci moc uchwała Nr 38/12/63 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lęborku z dnia 21 marca 1963 r. w sprawie zatwierdzenia miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Łęczyce.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
K. Hetmański

Przewodniczący Prezydium
L. Lorbiecki

103

UCHWAŁA Nr 300/LXXIV/72

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie

z dnia 16 czerwca 1972 r.

w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinne „Górki” w Tczewie w rejonie ulicy Bartosza Głowackiego wzdłuż drogi E-16 na okres do 1980 r.

Na podstawie art. 23 ust. 2 w związku z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47), art. 6 i art. 29 ust. 1 w związku z art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138; zmiany w Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 47 i Nr 32, poz. 159) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie postanawia, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinne „Górki” w Tczewie w rejonie ulicy Bartosza Głowackiego wzdłuż drogi E-16 na okres do 1980 r. składający się z części graficznej w skali 1:1000 i części opisowej — stanowiącej integralną część niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie do:

- 1) umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami planu, o którym mowa w § 1 niniejszej uchwały i udzielenia im odpowiednich informacji o tym planie — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy,
- 2) spowodowania wywieszenia odpisów niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie oraz ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu przedmiotowego planu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
G. Szczepanowski

Przewodniczący Prezydium
W. Rubczewski

104

UCHWAŁA Nr 81/417/72

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach

z dnia 3 lipca 1972 r.

w sprawie ustalenia podwyższonych stawek odszkodowania z tytułu wywłaszczenia gruntów w powiecie kartuskim

Na podstawie art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) w brzmieniu ustalonym w art. 23 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249) w związku z art. 4 ust. 1 pkt. 1 i art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwała, co następuje:

§ 1.

Ustala się podwyższone stawki odszkodowania z tytułu wywłaszczenia gruntów w wysokości 300% cen obowiązujących przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych okręgu IV określonych w zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 15 grudnia 1969 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (M.P. Nr 53, poz. 424), bez zniżki wprowadzonej zarządzeniem Nr 2/71 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 2 lutego 1971 r. (Dz. Urz. WRN Nr 5, poz. 21).

§ 2.

Podwyższone stawki odszkodowania, o których mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem zachowania wymogów ustanowionych w art. 8 ust. 1 a powołanej na wstępie ustawy, a mianowicie w przypadkach wywłaszczenia gruntów rolnych lub leśnych od osób fizycznych bądź osób prawnych nie będących jednostkami państwowymi, dla których rolnictwo jest wyłącznym źródłem utrzymania.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium
w/z
E. Kopicki

Przewodniczący Prezydium

Cz. Pieprzak

Zastępca Przewodniczącego

105

UCHWAŁA Nr 89—12/72

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni

z dnia 4 lipca 1972 r.

w sprawie zatwierdzenia miejscowych planów szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinne w Gdyni.

Na podstawie art. 23 ust. 2, w związku z art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) oraz art. 27 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138) z późniejszymi zmianami — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwała, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się następujące miejscowe plany szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa

jednorodzinne na obszarze miasta Gdyni wyznaczone uchwałą Nr 121-XXIII/71 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 20 listopada 1971 r. (Dz. Urz. WRN Nr 21, poz. 157):

- 1) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni Pogórze, przy ulicy Żeliwnej (w skali 1:1000),
- 2) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni-Cisowej w rejonie ulicy Janowskiej (w skali 1:1000),
- 3) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni-Grabówku w rejonie ulicy Działdowskiej (w skali 1:1000),
- 4) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni-Witominie w rejonie ulicy Sosnowej (w skali 1:500),
- 5) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni-Witominie w rejonie ulicy Dębowej (w skali 1:500),
- 6) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinne w Gdyni w rejonach ulic Narutowicza i Grottgera (w skali 1:1000),
- 7) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni Małym Kacku w rejonie ulicy Wielkopolskiej (w skali 1:1000),
- 8) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni Małym Kacku w rejonie ulicy Olkuskiej (w skali 1:1000),
- 9) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni

ni Redłowie w rejonie ulicy Powstania Wielkopolskiego (w skali 1:1000),

- 10) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinne w Gdyni Orłowie w rejonie ulicy Przebendowskich (w skali 1:1000).

W każdym z planów zatwierdzeniu podlegają rysunek i tekst planu.

§ 2.

Zobowiązuje się właścicieli działek położonych na terenach przeznaczonych planami, o których mowa w § 1, pod zabudowę domami mieszkalnymi — do ich zabudowania w terminie lat 10 od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 3.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej do:

- 1) umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami planów, o których mowa w § 1, i udzielenia im odpowiednich informacji o tych planach — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy,
- 2) spowodowania wywieszenia odpisu niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni i ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu przedmiotowych planów.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium

B. Karel

Przewodniczący Prezydium

T. Biernacki

Zastępca Przewodniczącego

Adres oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27; Administracja: pierwsze piętro, pokój Nr 131; tel. 377-268; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H; tel. 377-384. Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i wtorki od godz. 8 do godz. 16; we środy, czwartki i piątki — od godz. 8 do godz. 15, w soboty — od godz. 8 do godz. 13.

Oplaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 18 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 10 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza).

Oplaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 351-94/2/62 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale Miejskim w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku. Przy uiszczaniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty. Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę. Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabywać w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Cena pojedynczego egzemplarza (numeru) Dziennika o objętości do czterech stron druku (włącznie) wynosi — 0,90 zł; przy większej ilości stron dolicza się po 0,30 zł za każdą dalszą — zarówno pełną jak i niepełną — stronę drukowaną.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 3,30 zł. Zakłady Graficzne w Gdańsku. Zam. nr 2310. W-2.